

DVA BOŽIE MEGAŠKANDÁLY

Vtelenie Boha a kríž – vtelenie spásy a Cirkve – kde sa láme pýcha... – dar neoceniteľnej hodnoty

Alebo dva Božie superdary nevyčísliteľnej hodnoty. Podľa toho, ako sa na ne pozeráte.

Tým prvým je VTELENIE. Ako hovorí Pavol, „*My však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo, ale pre povolaných, tak Židov ako Grékov, Krista - Božiu moc a Božiu múdrosť.*“ (1 Kor 1,23-24 SSV). Pre pohanov, odkojených na Platónovi, je Boh opakom hmoty. Je tak povznesený nad zlý hmotný svet, že s ním ani nemôže mať nič spoločné a ak aj má so svetom a s hmotou niečo dočinenia, tak len cez prostredníka, nejakého *logosa* (áno, odtiaľ si Ján Evanjelista tento pojem vypožičal a patrične ho upravil), či akéhosi „tvorca“, *demiurga* a pod. Predstava, že by tento sa Boh priamo dotýkal sveta hmoty, dokonca sa *stal* hmotou-telom, bola z tohto pohľadu bláznivá. Rovnako ako myšlienka Boha, ktorý vo svete koná (v predstave Platóna to bola skôr absolútne *nehynná* bez-citná nad všetko povznesená dokonalá bytosť) a ktorý dokonca zomiera na kríži... Pre Židov, ktorí z Božieho slova takisto poznali Boha YHWH, ktorého nebesia nevedia pojať, pre ktorého svet je iba práškom, ktorý je takisto absolútne a spaľujúco svätý a vyvýšený, bolo rúhaním a pohoršením už len samotné predstavenie, že by tohto Boha mohlo do seba uzatvoriť jedno obyčajné ľudské telo a že by ten tesár tam od susedov, čo im onehdá stoličku vyrábal a opravoval pluh, mal byť tým trikrát svätým Bohom YHWH... Predstava Boha YHWH zomierajúceho ako zločinec na dreve... to si radšej zapchať uši a ani nepočúvať takéto strašlivé rúhanie! Ale, ako hovorí Pavol, pre nás je to Božia moc a Božia múdrosť – pretože ak by sa *Boh nestal človekom*, ani my by sme sa nemohli skrze jednotu s Ním *stať Bohom* a zbožštit' sa a tak sa stať dedičmi večného života, čiže toho Božieho života samého Boha, ktorý je jediný večný, pretože ho od večnosti žije Boh sám v sebe.

Dnes nám to už – až na Jehovových svedkov a ešte pár ďalších okrajových denominácií – nerobí problémy prijať. Proste Boh sa stal človekom, vtelil sa. Dejiny znova a znova potvrdili, že Ježiš Kristus skutočne je Bohom a kto v Neho verí, naozaj má *večný Boží život*, už tu a teraz, úmerne tejto jednote s Kristom.

A, buďme úprimní, nerobí nám to problémy preto, lebo dnes akoby ono pohoršenie *vtelenia* bolo znova odstránené. Boh – to už dnes nie je človek, ktorý býva v susednom byte a navonok vyzerať ako inštalatér z mestského podniku služieb a hovorí Vám čo a ako máte robiť a ako Ho máte nasledovať. Dnes i Ježiš Kristus je zase „pekne a slušne“ ☺ Bohom, akým Boh má byť: neviditeľným, tam hore, na nebesiach, v ktorého môžeme vcelku pohodlne a pekne veriť každý sám podľa seba, podľa toho, ako si vysvetlíme Bibliu, ktorú po sebe zanechal, bez toho, aby sme narážali na toto strašné pohoršenie *vtelenia*... lenže...

... lenže Ježiš Kristus nám predsa nezanechal Bibliu. Namiesto toho nám zanechal niečo iné: CIRKEV. Cirkve, v ktorej škandál vtelenia pokračuje. Pretože tak, ako sa v človekovi Ježišovi Kristovi vtelil Boh, tak sa v Cirkvi vtelila sama *spása*! Nebo nie

je niekde tam „hore“. Nebo je vtelené v Tele Katolíckej Cirkvi, v ktorej pokračuje aj vtelenie samotného Krista. A, tak ako kedysi pred 2000 rokmi, aj toto je škandál, bláznovstvo a pohoršenie pre mnohých. Len si to predstavte: Toto má byť Nebo na zemi? Vtelená spása? A súčasne splnomocnený úrad Krista, ktorý čo zviaže na zemi, to bude zviazané v Nebi? Ktorý keď počúvate, počúvate samotného Boha, hovoriaceho hmotným, pozemským a nepríjemne konkrétnym a počuteľným hlasom? Peter, nevzdelaný rybár, ktorý zaprel samotného Krista? Apoštoli, ktorí Ho tiež opustili a predtým sa medzi sebou žiarlivo hádali o výsady a o to, kto je väčší? Masový vrah a zločinec Pavol, bývalý farizej, o ktorých Ježiš hovoril ako o pokrytcoch? A potom reťaz pápežov a biskupov, všetko obyčajných ľudí z mäsa a kostí a často s najrôznejšími chybami a nedokonalosťami? Toto má byť vtelený Kristus telesne prítomný uprostred nás? Toto má byť baránkova Nevesta, Baránkova manželka – čiže Nový Jeruzalem, Nebo samotné?

To je čosi, čo mnohí nevedia prehltnúť. Bratia protestanti zväčša úplne. Ale v praxi aj väčšina tých, ktorí sa prehlasujú za katolíkov. Pretože uznať to a uveriť tomu... to by znamenalo urobiť to isté, čo urobil pred 2000 rokmi rabbi Nikodém, keď pochopil, že od tejto chvíle slúžiť Bohu neznamená sadnúť si do kresla a uvažovať o tom „Čo si asi tak Boh želá, aby som robil a žil“ a potom si vybrať to, čo sa mi pozdáva so slovami „Ja si myslím, že ak robím toto a žijem takto, tak slúžim Bohu...“ – ale je potrebné vstať a hoci aj v noci, ale predsa ísť za tým chlapom z Nazareta a proste Mu povedať: „Pane, tu som. Hovor a ja poslúchnem. Urobím všetko a tak, ako povieš, lebo Ty si môj Boh!“. Byť kresťanom aj dnes značí uvedomiť si, že to nie je o tom vziať si Bibliu (ak vôbec), prečítať si ju, pouvažovať nad ňou a potom povedať: „No, ja si myslím, že ak budem robiť to a to a žiť tak a tak, tak sa to Bohu bude páčiť...“ – a mne to tiež tak vyhovuje, pretože som si to vybral ja sám, páči sa mi to, pozdáva, ... Nie, nie. Byť kresťanom znamená obrátiť sa ku Kristovi, ktorý je stále hmatateľne *vtelený* v Tele Katolíckej Cirkvi a ktorý pasie svoj ľud cez konkrétne ústa a úrad *Petra* – a vo viere povedať: „Hovor, Pane! Tvoj sluha počúva! Urobím všetko a tak, ako mi Ty povieš!“

Pre mnohých je to pohoršenie a bláznovstvo a zo všetkých síl sa usilujú ďalej žiť svoje kresťanstvo bez Krista a bez Neba – čiže bez Cirkvi – pretože sa nechcú nijako zrieknuť svojej pyšnej nezávislosti a svojvoľnosti a prijať „pohoršenie a bláznovstvo vtelennej spásy a vteleného Krista“. Ale pre povolaných je to obrovský Boží dar, nevyčísliteľný dar Krista medzi nami. Krista, ktorý jasne a zreteľne hovorí a my sa nemusíme len *dohadovať*, čo by asi tak Pán Boh dnes od nás chcel. Krista, ktorý vďaka tomu koná a je prítomný v dare sviatostí a ostatných daroch a my sa s Ním môžeme už tu a teraz opravdivo a už *v tomto tele* a tomto svete zjednotiť.

Váš Inky